

[Arbejdsministeren]

Jeg synes også, fru Lone Dybkjær har ret i en anden betragtning. Da man i sin tid vedtog efterlønsløven, bestemte vi, at man måtte have 200 timers arbejde ved siden af. Det er klart, at i det omfang man laver en fælles omregningssats, så er man på vej til på nogle områder, de højerelønnede områder, at sige, at det ikke er en timesats, men et indtægtsloft i stedet for, og at det selvfølgelig for de personer, der har lønninger, der ligger ud over det, denne fælles omregningssats dækker, medfører et indtægtsloft og i praksis kommer til at virke som et indtægtsloft. Det er også klart, at det må ses i sammenhæng med, at efterlønssordningen er en form for arbejdsmarkedspension, eller hvad vi nu skal kalde det, hvor man får en pensionsydelse, uden at man har bidraget til det med en opsparing, og at man, hvis man har haft store indtægter ved siden af, kan komme op på samlede store indtægter, som hidrører fra såvel efterløn som løbende pensionsydelser eller erhvervsindtægter. Det er klart, at der er nogle, selv om det ikke er en stor gruppe, der bliver ramt af de nye regler.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om dette med tilbagevirkende kraft. Jeg finder, at lovgivning med tilbagevirkende kraft er et groft overgreb mod den enkelte borger, det går ud over. Her er ikke, siger ministeren, tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Nej, men det sker faktisk, og den sociale demokratiske regering er skyld i det. Det bliver det vel endnu grovere af. Det drejer sig om 10.000–15.000 kr. for hver borger. Hvad er det for en lov, man har benyttet sig af til i den grad med tilbagevirkende kraft at forringe forholdene administrativt? Det ville jeg godt have at ministeren oplyste. Jeg mener, at det må stride mod enhver regel i en retsstat, at man gør noget sådant.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er vigtigt. Nu understregede hr. Bernhard Baunsgaard, at det altså ikke skyldes den nuværende regerings administrative gennemførelse, men derfor kan vi jo nok diskutere det.

Ministeren siger, at det ikke er tilbagevirkende kraft, idet det er en administrativ ændring. Jo, det er tilbagevirkende kraft, også

selv om det er en administrativ ændring. Vi kan jo ikke komme så langt med det her i dag, men jeg vil stille nogle supplerende spørgsmål for at finde ud af, hvor mange mennesker det egentlig drejer sig om. Jeg synes faktisk, at det er groft, at man bare administrativt kan nedsætte en aftale med den enkelte borger med 12.000 kr. om året. Jeg havde nær sagt, at jeg er ret ligeglad med, om det er 1 eller 10; jeg synes, det er lige uforsvarligt, at man gør det.

Det andet, jeg vil sige – og igen vil jeg understrege, at det er den tidligere regering, der har gjort det; det kan vi stille spørgsmål om i arbejdsmarkedsudvalget – er, at det ikke er i overensstemmelse med loven, at man laver en fast omregningssats. Jeg er godt klar over, at der står noget om, at arbejdsdirektøren kan gøre dette eller hint, men det var på den anden side en klar forudsætning, at der var tale om 200 løntimer og ikke om et indtægtsloft.

Så er der spørgsmålet om efterlønssordningen generelt. Den er der jo sat nogle spørgsmålstegn ved. Jeg mener, at OECD i en af sine undersøgelser har sagt, at det er en lidt vel privilegeret ordning, medlemmerne af arbejdsløsheds-kasserne har i forhold til andre grupper i samfundet, men det vedrører efterlønssordningen som sådan, og det er ikke den, der er til diskussion her. Her er det et spørgsmål om, hvordan man håndterer nogle konkrete tilfælde, hvordan man håndterer de mennesker, der er kommet ind under den ordning.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at hjemmelen findes i lovbestemmelserne om efterløn, altså en administrativ hjemmel.

Jeg tror faktisk ikke, at jeg er uenig i det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, eller i det, fru Lone Dybkjær sagde. Det, jeg prøvede på at sige, var, at man nok havde gjort det, men med ¼ års varsel. Så kunne man sige, at det drejer sig om, at folk har vidst det siden 31. marts 1982, og det gælder fra 1. januar 1983. Jeg sagde faktisk i mit første indlæg, at der alligevel, selv om man havde givet ¼ års varsel, kunne være et moment af tilbagevirkende kraft, fordi reglerne også kommer til at omfatte personer, der i perioden var gået på efterløn, og som altså havde siddet og regnet